

[Søren Olesen.]

men. En betingelse for, at man kan skride til en lettelse i de offentlige udgifter er, at man letter skatteydernes byrder, således at omkostningerne sænkes; og det er i høj grad nødvendigt for de aldersklasser, som skal bære produktionen, at man ikke flytter indtægterne fra disse producerende aldersklasser over til de mere uproduktive aldersklasser, altså til de gamle, i hvert fald ikke til den del af befolkningen, som ikke har det behov. Så sent som under arbejds- og økonomiministerens omtale af den økonomiske årsoversigt blev der udtrykt de samme betænkeligheder ved den anspændte økonomi og sagt, at man måtte holde tilbage med alle ikke strengt nødvendige udgifter og søge at lette byrderne for erhvervslivet.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde under finanslovsforslagets tredje behandling, at der var to ting, folketingsret havde forsømt: besparelser og samordning. Det vil altså sige, at man fra alle sider har erkendt, at det er nødvendigt at finde frem til besparelser, endda ret betydelige, og man har allerede ved vedtagelsen af finansloven foretaget forskellige nedskæringer. Det indrømmes fra alle sider, at man må prøve at finde frem til en lettelse af byrderne for skatteyderne, så at omkostningsniveauet kan sænkes og erhvervslivet få mulighed for investeringer og for at præstere de opsparinger, der er nødvendige for, at samfundets produktion kan fremmes og der igen kan blive forøget velstand og senere hen mulighed for et forøget forbrug.

Ved at vedtage afsnittet om folkepensionens mindstebeløb har man flyttet en indtægt fra de yngre produktive aldersklasser over til de uproduktive. Det kunne man måske gøre i en tid, hvor indtægterne flyder rigeligt, og hvor produktionen er i stigning og fremgang, og socialdemokratiet har da også altid påpeget, at man måtte forudsætte en øget produktion og en fremgang i indtægterne for de produktive aldersklasser, for at man kunne få råd til ikke blot at yde de gamle, som ikke har midler til eget underhold, en rigelig hjælp gennem folkepensionen, men også til at yde en folkepension til den del af befolkningen, som egentlig ikke socialt set havde brug for det.

Nu er det en kendsgerning, at en sådan

produktionsstigning og en sådan velstands-fremgang inden for de produktive aldersklasser ikke er sket, og den er ikke i sigte i øjeblikket; tværtimod taler man om nye indgreb, som skal ske efter valget, og nye byrder, som befolkningen må berede sig på. Derfor mener jeg, det er uforsvarligt at gennemføre en sådan flytning af indtægter fra de produktive over til de uproduktive aldersklasser, hvor det ikke er nødvendigt af sociale hensyn.

Jeg skal derfor henstille, at man under forhandlingen tager stilling til disse forhold. Jeg vil gerne høre, hvordan man vil begrundede, at man, samtidig med at det fra alle sider erkendes, at staten bør føre den mest sparsommelige politik, og at skatteyderne må lattes for alle unødvendige og upåkrævede byrder, vil gennemføre loven om folkepension. Den er endnu ikke trådt i kraft, og der er tid til at rette på dette punkt, uden at der sker noget indgreb over for de mennesker, som trænger til en hjælp for at kunne klare deres alderdom. Det vil kun berøre de kredse, som i forvejen har en sådan indtægt, at en betrygget alderdom er dem sikret.

Bundvad: Det forslag, som vi her skal tage stilling til, har været fremsat i tinget før, og da blev det stemt ned. Vor stilling til det har ikke ændret sig. Vi kan ikke gå ind for forslaget. Vi vedstår aftalen om folkepension, og vi er tilfredse med og glade for, at det er lykkedes os at få den gennemført.

Når dette forslag dukker op igen, tror jeg, det har en nøje forbindelse med det forestående valg. Det vil jeg gerne sige lige ud. Jeg har lagt mærke til, at Danmarks retsforbund har indledet en propaganda, hvis slagord nærmest lyder sådan: „Hvorfor skal de rige have folkepension?“ Men de gode retsstatsfolk overser jo, at de selv har stillet et forslag, der ikke helt trækker den grænse, som retsforbundet nu i sin propaganda er ude efter. Jeg vil gerne minde om, at retsforbundet i folkeforsikringskommissionen har stillet forslag om en indtægtsbestemt folkepension, der skulle aftrappes, for folk med 10 000-11 000 kr. i indkomst, også som rente af formue. Regulerer vi disse indkomster op, så de svarer til det nugældende prisniveau, er